

Interpellation av Madeleine Kaharascho Fridh till borgarrådet Katarina Luhr om unga romers utsatthet

Länsstyrelsen senaste rapport om unga romers utsatthet för antiziganism visar att många unga upplever trakasserier, diskriminering och rasism i sin vardag på grund av att de är romer. Rapporten lyfter komplexiteten i att å ena sidan känna stolthet över sin identitet som rom, och att å andra sidan redan från tidig ålder veta att man riskerar att behandlas sämre på grund av sin romska bakgrund. Med denna medvetenhet kommer också en oro för att bli dåligt behandlad, och känslan av otrygghet inför att få rätt hjälp och stöd från skola eller jobb vid de tillfällen man utsätts för diskriminering och trakasserier. Framförallt finns en känsla av att inte våga tala öppet, i exempelvis skolmiljön, om att man är rom.

FN:s kommitté för avskaffande av rasdiskriminering gjorde under 2018 en granskning av Sveriges arbete mot rasism. I rekommendationerna till regeringen efter undersökningen betonas vikten av att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa romers tillgång till utbildning, arbete, boende, hälso- och sjukvård samt rättvisa. Många av dessa frågor faller under det kommunala ansvaret. Enligt minoritetslagen ska nationella minoriteters möjlighet till utveckling av en kulturell identitet skyddas och främjas. För att nå upp till detta krävs det att barn och ungas trygghet och tillgång till sina rättigheter, prioriteras av kommunen. Det innebär aktiva åtgärder, uppföljning och en vilja att förändra tills man når dit. Inga barn ska behöva känna sig oroliga eller rädda för att utsättas för trakasserier eller rasism på grund av sin bakgrund och identitet.

Enligt rapporten betonar många behovet av att öka kompetensen i skolan om nationella minoriteter i allmänhet, och om romer i synnerhet. Det är tydligt att det finns en stor brist gällande kompetens och kunskap i frågor rörande nationella minoriteter, exempelvis antiziganism, bland både vuxna och barn. Denna bild bekräftas också i en annan undersökning av Institutet för språk och folkminnen (Isof), Länsstyrelsen i Stockholms län och Sametinget (2020) om allmänhetens kunskap om och attityd till de nationella minoriteterna och bevarandet av de nationella minoriteternas språk och kulturer. Undersökningen visar att många fortfarande inte känner till vilka de nationella minoriteterna och de nationella minoritetsspråken är. På frågan "Känner du till någon eller några av dessa minoritetsgrupper?" svarade 23 procent nej. Det som också framkommer är att oavsett ålder, region, utbildningsnivå eller partisympati bland de som deltagit i enkäten, så finns ett tydligt samband mellan kännedom och attityd. Har man kunskap om de nationella minoriteterna, tenderar man också att vara positiv till deras rättigheter och bevarande av språk och kultur.

Detta bekräftar bilden av att ökad kunskap är grundläggande för arbetet mot diskriminering av romer och de andra nationella minoriteterna. Rätt kunskap, och ökad representation i offentlig verksamhet och läromedel är viktiga steg för att alla barn och unga ska känna sig trygga, stöttade och en del av den miljö de lever i. Inget barn ska behöva dölja sin bakgrund på grund av rädslan att utsättas för rasism.

Med bakgrund av ovan vill jag fråga borgarrådet Luhr:

- Hur arbetar staden för att öka kunskapen om unga romers uppväxtvillkor bland tjänstepersoner och allmänhet?
- Vilka insatser görs för att säkerställa unga romers trygghet i skolan och på fritiden?
- Har borgarrådet samråd med romska barn och unga för att få olika perspektivet på stadens arbete med romsk inkludering?